

отъ лѣнѣсть, или отъ роскошь, или отъ безпорядокъ, или нерадѣніе, той ся находи въ лоше състояніе. Никой не изволява да подаде нѣчто на оный просякъ, който ако бы щяль, можялъ бы да не проси. Никой на такъвъ человѣкъ не можетъ да ся увѣри да го наряди на нѣкожъ работѣ, ако дабы былъ и много способенъ. Зачтото всякой дума, и праведно, мнѣ, кога е былъ нерадивъ и расточителенъ въ свои-ты работы, то какъвъ ще бѫде въ чюжды-ты?

Человѣкъ сиромахъ, или падижъ въ несчастіе, ако е разуменъ и добръ, почитать го въ много обстоятелства повече отъ богатаго; кога тойзи послѣдній е пѣмалко добръ и пѣмалко разуменъ. Повече ся увѣряваме първому, трьсимъ отъ него совѣты и искаеме пріятелство-то му; зачто колко да е сиромахъ, па можемъ да ся поползуваме отъ честность-тѣ и ума му. Оногова обаче сиромаха, който си е самъ причина на сиромашїж-тѣ, и който, можяше да има добро поминуванье, всякадѣ го не почитать и ненавидять; зачто е самъ себѣ кривъ, и зачто нѣма вече съ что да стори добро на другого, а напротивъ той самъ е тягота всякому. Тогова никой не вѣрва ни за что, зачто е известно, колко злѣ е устроилъ свое-то си имотство. Никой не чяка отъ него совѣть, зачто е известно всякому, колко злѣ е совѣтовалъ себе си. И понеже не е потрѣбенъ за друго,